

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Eindevaluatie EUFOR Democratische Republiek Congo

30 juli 2006 – 30 november 2006

25 september 2007

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
1. Inleiding	3
1.1. EUFOR RD Congo	3
1.2. Doelstelling	3
1.3. EU Evaluatie	3
1.4. Structuur	4
2. Elementen van het toetsingskader	5
2.1. Gronden voor deelname	5
2.2. Politieke aspecten	5
2.3. Mandaat	6
2.4. Deelnemende landen	7
2.5. Militaire aspecten	7
2.6. Risico's	11
2.7. Geschiktheid	12
2.8. Duur van deelneming	12
2.9. Financiën	13
3. Operationele aspecten	14
3.1. Planning en voorbereiding	14
3.2. Uitvoering	15
4. Afsluiting	21
Afkortingen	22
Aanbevelingen	23

1. Inleiding

1.1. EUFOR RD Congo

Op 30 november 2006 kwam een formeel einde aan de militaire EU-missie ter ondersteuning van de VN-vredesmissie MONUC in de Democratische Republiek Congo. Aan deze missie, aangeduid met EUFOR RD Congo, is ook door Nederland een bijdrage geleverd. Deze bestond uit 50 militairen en werd gevormd door een infanteriepeloton, een chirurgische eenheid en stafofficieren geplaatst bij de hoofdkwartieren van EUFOR RD Congo in Potsdam en Kinshasa.

1.2. Doelstelling

In deze eindevaluatie wordt de deelname van Nederland aan de EU-troepenmacht in de Democratische Republiek Congo (DRC) beschouwd.

De eindevaluatie is gestructureerd op basis van de elementen van het Toetsingskader. De evaluatie beoogt de uitgangspunten, verwachtingen en doelstellingen van het regeringsbesluit tot uitzending, zoals verwoord in de Kamerbrief van 9 juni 2007, te toetsen aan de praktijk. Hiertoe zal worden nagegaan welke aspecten van de planning, voorbereiding, uitvoering en afwikkeling van de missie vanuit het oogpunt van doelmatigheid en doelgerichtheid hebben voldaan dan wel vatbaar zijn voor verbetering, om hieruit voor lopende en toekomstige operaties lering te trekken.

Deze eindevaluatie is tot stand gekomen onder gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ministers van Defensie en Buitenlandse Zaken en de minister voor Ontwikkelingssamenwerking.

1.3. EU Evaluatie

De EU heeft onder leiding van het *Political and Security Committee* (PSC) eveneens een evaluatie van EUFOR RD Congo uitgevoerd die op 14 mei 2007 door de Raad voor Algemene Zaken en Externe Betrekkingen (RAZEB) is goedgekeurd. Conclusie van deze evaluatie was dat de operatie in de DRC een succes was. Wel werd in meer generieke zin geconcludeerd dat de strategische planning van militaire operaties voor verbetering vatbaar is. Tijdens het Portugese EU-voorzitterschap zal het raadsecretariaat nadere voorstellen doen die besproken zullen worden tijdens de RAZEB in november van 2007. Nederland onderschrijft de analyse die door de EU is opgesteld en is van mening dat deze belangrijke lessen moeten worden meegenomen bij toekomstig militair optreden van de EU. Waar dit relevant is, zal in deze evaluatie worden verwezen naar de bevindingen van de EU.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

1.4. Structuur

Deze evaluatie bestaat uit vier delen. Na hoofdstuk één, de inleiding, komen in hoofdstuk twee de elementen uit het Toetsingskader aan de orde, waarna in hoofdstuk drie de missie in militair-operationeel opzicht wordt belicht. In hoofdstuk vier wordt de evaluatie afgesloten. Tenslotte volgen een overzicht van de gebruikte afkortingen en een bijlage met daarin opgenomen een overzicht met aanbevelingen.

2. Elementen van het toetsingskader

2.1. Gronden voor deelname

In 2002 maakte een vredesovereenkomst een einde aan een gewapend conflict in de DRC, waarbij op een gegeven moment tien landen betrokken waren en waarbij naar schatting drie miljoen mensen omkwamen. In samenhang met de vredesovereenkomst werd de VN vredesmissie MONUC (*Mission de l'ONU en République Démocratique du Congo*) ontplooid. De overeenkomst maakte het mogelijk een transitieproces in de DRC te starten om te komen tot een stabiele en vreedzame samenleving met democratisch gekozen en gecontroleerde bestuursorganen. Vrije verkiezingen voor een nieuwe president, parlement, senaat en provincie en lokale raden vormden het sluitstuk van deze transitie, die bestond uit programma's voor de ontwapening, demobilisatie en reïntegratie van de strijdende partijen (*Disarmament, Demobilisation and Reintegration (DDR)*), *Security Sector Reform (SSR)* en de wederopbouw van het land. MONUC heeft voornamelijk tot taak de operaties van het Congolese regeringsleger in de DRC te steunen, rebellen te helpen ontwapenen, mensenrechtenschendingen te voorkomen en het leveren van humanitaire hulp door VN-organisaties en *Non Governmental Organisations (NGO's)* te ondersteunen.

De verkiezingen in 2006 waren de eerste vrije verkiezingen in de DRC sinds 1965. Het werd mogelijk geacht dat voor sommige politieke groeperingen de verkiezingen aanleiding konden zijn tot onvrede. Eind december 2005 hebben de VN de EU daarom verzocht MONUC te ondersteunen ten tijde van deze verkiezingen. De EU besloot op het verzoek van de VN in te gaan omdat dit paste in de langdurige betrokkenheid van de EU in het Grote Merengebied.

Het Grote Merengebied vormt één van de prioritaire regio's voor Nederlandse inspanningen met betrekking tot vrede en veiligheid in Afrika. In dit kader was Nederland met een bijdrage van circa € 65 miljoen één van de grote donoren voor het transitieproces in de DRC. Nederland was bereid daarom ook een militaire bijdrage te leveren teneinde het transitieproces te voltooien. Omdat de aanwezigheid van een goed geoefende EU-troepenmacht in de DRC een duidelijke meerwaarde had ten opzichte van de activiteiten van MONUC, besloot de regering in te stemmen met een dergelijke Europese militaire operatie en hieraan een beperkte militaire bijdrage te leveren.

2.2. Politieke aspecten

Ten tijde van de inzet van EUFOR RD Congo was in de DRC al lange tijd sprake van een grote mate van instabiliteit en onveiligheid. Dit werd verder in de hand gewerkt door illegale gewapende groepen die met plundering, roof en smokkel van grondstoffen het geweld in het land lieten voortduren. Het aanhoudende geweld ging gepaard met mensenrechtenschendingen gericht tegen de lokale bevolking en was de oorzaak van een humanitaire noodsituatie. Binnen de Grote Merenregio neemt de DRC een sleutelpositie in vanwege zijn geografische ligging, de grootte van het land en zijn rijkdom aan delfstoffen. Stabiliteit in de DRC draagt bij aan stabiliteit in de buurlanden Burundi, Rwanda en Oeganda en creëert de basis voor verdere duurzame ontwikkeling.

Na de vredesovereenkomst in 2002 werd vanaf 2003 internationaal overlegd over de opzet en uitvoering van een nationale strategie voor wederopbouw van de DRC. Het maken van concrete afspraken daarover kon pas werkelijk beginnen met een democratisch gekozen regering. De

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

voorgenomen presidentsverkiezingen vonden in 2006 in twee rondes plaats. Zij moesten vanwege de enorme logistieke uitdagingen een aantal malen worden uitgesteld. De eerste ronde werd gehouden op 30 juli 2006 en de tweede ronde op 29 oktober 2006. De kosten werden voor het overgrote deel gedragen door de internationale gemeenschap; Nederland heeft daaraan € 17 miljoen bijgedragen.

Mede door de nadrukkelijke aanwezigheid van EUFOR RD Congo escaleerde de situatie rondom de verkiezingen niet. EUFOR RD Congo bewees haar nut tijdens de onlusten die op 20 augustus 2006 in Kinshasa ontstonden na het bekend worden van de resultaten van de eerste verkiezingsronde en heeft met doortastend optreden erger kunnen voorkomen. Na de tweede ronde en het bekend worden van de definitieve uitslag is het betrekkelijk rustig gebleven. Er zijn wel kleinschalige onlusten uitgebroken maar die konden door lokale veiligheidsdiensten en MONUC worden tegengegaan.

De presidentsverkiezingen zijn uiteindelijk beslist in het voordeel van Joseph Kabila. De verliezend presidentskandidaat Jean Pierre Bemba accepteerde op 28 november 2006 de uitslag van de tweede verkiezingsronde. Joseph Kabila werd op 6 december 2006 beëdigd als de nieuwe president van de DRC. Hoewel de verkiezingen en de beëdiging van de eerste democratisch gekozen president van de DRC het einde markeerden van het formele transitieproces van de DRC, is nog veel werk te doen op het gebied van politieke reconciliatie en wederopbouw van het land.

2.3. Mandaat

In december 2005 verzocht de VN de Europese Unie om een tijdelijke militaire operatie in het leven te roepen ter ondersteuning van MONUC en als extra bijdrage aan de stabiliteit in de verkiezingsperiode. De EU heeft positief gereageerd op dit verzoek. VN Veiligheidsraad resolutie 1671 van 25 april 2006 vormde vervolgens de rechtsbasis voor EUFOR RD Congo. Deze resolutie, aangenomen onder hoofdstuk VII van het VN Handvest, autoriseerde de ontplooiing van EUFOR RD Congo voor een periode die eindigde vier maanden na de datum waarop de eerste ronde van de presidents- en parlementsverkiezingen in de DRC werd gehouden.

Resolutie 1671 bepaalde dat de autorisatie voor EUFOR RD Congo afhankelijk was van de autorisatie voor MONUC. Ten tijde van het aannemen van Resolutie 1671 liep de autorisatie voor MONUC tot 30 september 2006. Op 29 september 2006 verlengde de VN Veiligheidsraad deze autorisatie tot 15 februari 2007 in Resolutie 1711.

Resolutie 1671 omschreef de taken van EUFOR RD Congo als volgt:

- a) MONUC ondersteunen bij het stabiliseren van de situatie, in geval MONUC ernstige moeilijkheden ondervindt bij het uitvoeren van haar mandaat met de huidige middelen.
- b) Bijdragen aan de bescherming van burgers die direct bedreigd worden met fysiek geweld in de gebieden waar zij is ontplooid zonder dat dit afdoet aan de verantwoordelijkheid van de regering van de DRC.
- c) Bijdragen aan vliegveldbescherming van het vliegveld in Kinshasa.
- d) Verzekeren van de veiligheid en bewegingsvrijheid van personeel van, en beveiliging van de installaties van, EUFOR RD Congo.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

- e) Uitvoeren van operaties met een beperkt karakter met als doel individuen die gevaar lopen te ontzetten.

De DRC stemde in met de ontplooiing van EUFOR RD Congo, zoals ook is vermeld in een brief van de Permanente Vertegenwoordiger van de DRC aan de VN Veiligheidsraad van 30 maart 2006.

2.4. Deelnemende landen

Aan EUFOR RD Congo is bijgedragen door een groot aantal EU-lidstaten. Daarnaast hebben ook de niet-EU lidstaten Turkije en Zwitserland bijdragen geleverd. De troepenmacht bestond in zijn totaliteit uit circa 2.300 militairen. De grote mate van multinationaliteit vormde een uitdaging voor de integratie van en cohesie tussen de nationale contingenten. De grote internationale deelname leidde ook tot veel nationale administratieve en logistieke regelingen en de daaraan verbonden kosten. Toch is EUFOR RD Congo erin geslaagd de bijdragen van 21 landen met de daaraan verbonden nationale belangen en gevoeligheden aaneen te smeden tot een operatie die zijn doelstelling heeft gerealiseerd.

2.5. Militaire aspecten

2.5.1 Taakstelling en vereist militair vermogen

EUFOR RD Congo diende te voorzien in afschrikking door zichtbare en geloofwaardige ontplooiing (*deterrent force*). De ontplooiing en inzet in de DRC heeft aangetoond dat EUFOR RD Congo in staat was de vereiste militaire presentie te realiseren. Tijdens de rellen en de daarmee gepaard gaande geweldsuitbarsting in Kinshasa in de periode 20-22 augustus 2006, heeft EUFOR MONUC ter zijde kunnen staan om te voorkomen dat de onrust zich verder zou uitbreiden in Kinshasa.

De belangrijkste leveranciers van gevechtskracht waren Duitsland, Frankrijk, Spanje, Polen en Nederland. Frankrijk, Zweden en Portugal leverden Special Forces (SF). De Force Generation (FG)

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

was voor wat betreft gevechtseenheden een succes en leverde zelfs een resultaat op van 130%. Het beschikbaar gestelde luchttransport dekte echter niet de gehele behoefte en beperkte de inzetmogelijkheden en flexibiliteit van EUFOR RD Congo. Ook vormde het genereren van voldoende medische capaciteit aanvankelijk een probleem. De Nederlandse bijdrage met een chirurgisch team is medebepalend geweest voor de doorgang van de EU-missie.

Voor de bevelvoering over EUFOR RD Congo werd een EU *Operational Headquarters* (OHQ) in Potsdam geactiveerd en een *Force Headquarters* (FHQ) in Kinshasa. De bezetting werd gevormd door EU en nationale bijdragen.

2.5.2 Aanbeveling

- Het beschikbaar stellen van luchttransport is een nationale aangelegenheid en is een onderwerp dat, vanwege de nijpende tekorten, om aandacht blijft vragen.

2.5.3 Wijze van optreden

Concept of operations. Het *concept of operations (conops)* behelsde de inzet van EUFOR RD Congo ter ondersteuning van MONUC. De inzet zou geschieden met een in omvang beperkte aanwezigheid in Kinshasa (DRC), die vanuit Libreville en Port Gentil (Gabon) afgelost of versterkt kon worden met de overige EUFOR eenheden (*on call*). Vanwege gebrek aan plaats en logistieke randvoorwaarden in Kinshasa diende een deel van de troepenmacht elders te worden gestationeerd. Dit deel van de troepenmacht werd ondergebracht in Gabon. EUFOR RD Congo was niet gedimensioneerd om een grootschalige opstand of geweldsuitbarsting het hoofd te bieden. Bij oplopend geweld boven de capaciteit van EUFOR, zou tot extractie worden overgegaan. In Europa was een strategische reserve op afroep beschikbaar.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Ten aanzien van het EUFOR *on-call* concept zijn de volgende kanttekeningen te plaatsen. Een groot deel van de EU troepenmacht bleef door het verblijf in Gabon onzichtbaar voor de Congolese bevolking. Hierdoor werd geen optimaal rendement uit de troepenmacht als geheel gerealiseerd. Door de langdurige aanwezigheid in Gabon verloren de eenheden het contact met het inzetgebied, terwijl voor het tactisch optreden een goede kennis van en voeling met de lokale situatie (*situational awareness*) juist van groot belang is. Daarom dienden de gevechtseenheden van EUFOR regelmatig te rouleren tussen Kinshasa en Libreville. De beschikbare luchttransportcapaciteit was echter niet voldoende om ook het materieel te verplaatsen. Om die reden was een groot deel van het materieel van de *on-call* eenheden al aanwezig op het vliegveld van Kinshasa. Het creëren van deze extra locatie en de daaraan gekoppelde inzet van luchttransport als mede andere ondersteunende middelen en diensten heeft tot hoge kosten geleid.

De oorsprong van deze problematiek met betrekking tot het *conops* lag in de wijze waarop initieel de planning van EUFOR RD Congo binnen de EU verliep. Hierop wordt nader ingegaan in paragraaf 3.1.

Duits – Nederlandse samenwerking. Als uitvloeisel van een Duits politiek initiatief is besloten het Nederlandse infanteriepeloton en de chirurgische eenheid onder te brengen in Duitse eenheden. De organieke omvang en organisatie van de uit zenden Nederlandse eenheden bood namelijk niet de mogelijkheid deze als zelfstandige eenheden in te zetten.

Caveats. Geconstateerd moet worden dat nationale beperkingen (*caveats*) EUFOR DR Congo mede beperkten in haar inzetmogelijkheden. Onder meer stonden een aantal landen, waaronder Duitsland, de inzet van eigen middelen en personeel buiten de hoofdstad Kinshasa niet of zeer beperkt toe. Hoewel ook andere steden geïdentificeerd waren als mogelijke conflicthaarden, is het optreden van EUFOR DR Congo buiten Kinshasa daarom beperkt gebleven tot verkennings- en liaisonmissies naar vijf provinciesteden en individuele bescherming van verkiezingskandidaten. Het Nederlandse infanteriepeloton werd vanwege de integratie in de Duitse eenheid betrokken in de Duitse *caveats* en kon zodoende niet buiten Kinshasa opereren. Ook de EU constateerde dat *caveats* de slagvaardigheid van de EUFOR RD Congo beperkten.

2.5.4 Aanbeveling

- De diverse nationale *caveats* werkten belemmerend op de planning en uitvoering van de missie. Bij Nederlandse deelname aan internationale operaties moet het streven gericht blijven op het beperken van nationale *caveats*.

2.5.5 Geweldsinstructie

EUFOR RD Congo kreeg in Resolutie 1671 onder Hoofdstuk VII van het VN Handvest de bevoegdheid om alle noodzakelijke maatregelen te nemen om haar taken uit te voeren ('*all necessary measures*'). Op basis van deze bevoegdheid stelde de EU *Rules of Engagement* (ROE) op, die door het PSC werden vastgesteld. Deze kwamen overeen met de ROE van MONUC. De ROE waren voldoende robuust voor *Force Protection* (FP) en om de opgedragen taken te kunnen uitvoeren.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Op basis van de ROE heeft de CDS een Nederlandstalige instructiekaart geweldgebruik vastgesteld voor gebruik in de DRC. Deze vormde een beknopte weergave van de ROE. De autorisatie onder Hoofdstuk VII van het Handvest had geen betrekking op Gabon, waardoor de troepen in Gabon alleen geweld konden gebruiken voor zelfverdediging. Voor gebruik in Gabon heeft de CDS een separate instructiekaart geweldgebruik vastgesteld gebaseerd op zelfverdediging.

De status van EUFOR RD Congo in Gabon was geregeld in een *Status of Forces Agreement* (SOFA) gesloten tussen de EU en Gabon op 16 juni 2006. Omdat de operatie voor die datum aanving, gaf de minister van Buitenlandse Zaken van Gabon per brief van 1 juni 2006 aan dat EUFOR RD Congo en haar personeel, hangende het sluiten van de SOFA, de privileges en immuniteiten genoot die in de regel aan buitenlandse troepen die gestationeerd zijn in een ander land worden toegekend, waaronder immuniteit van strafrechtelijke rechtsmacht.

Resolutie 1671 riep de EU en de DRC op om een SOFA te sluiten, en bepaalde dat voorlopig de SOFA tussen de VN en de DRC betreffende de status van MONUC ook op EUFOR RD Congo van toepassing zou zijn. Uiteindelijk is er geen SOFA gesloten tussen de EU en de DRC en is de voorlopige regeling van kracht gebleven tot het einde van de missie. Deze bood afdoende bescherming, vooral exclusieve strafrechtelijke rechtsmacht voor Nederland over Nederlandse militairen.

2.5.6 Bevelsstructuur

Het *Operational Headquarters* (OHQ) in Potsdam had de algehele leiding over EUFOR RD Congo. Tevens stuurde het OHQ de *on-call* eenheden in Gabon aan. Het *Force Headquarters* (FHQ) in Kinshasa had de EUFOR eenheden in de DRC onder haar bevel en de *on-call* eenheden zodra die tot inzet kwamen. De bevelstructuren van EUFOR RD Congo en MONUC waren van elkaar gescheiden. Coördinatie tussen het FHQ en het hoofdkwartier van MONUC werd bewerkstelligd onder meer door uitwisseling van liaison officieren, waaronder één Nederlandse militair.

Het Nederlandse infanteriepeloton en de chirurgische eenheid waren geïntegreerd in Duitse eenheden en volledig in de betreffende bevelsstructuren opgenomen. Bij het FHQ was een Nederlandse *Senior National Representative* (SNR) ingedeeld die namens de CDS fungeerde als *Red Card Holder* (RCH). De relatie van de SNR met het FHQ verliep aanvankelijk stroef. Dit was onder andere terug te voeren op de onervarenheid van de EU-bevelsketen met het RCH-schap, dat, in tegenstelling tot de NAVO, bij de EU nog geen goed ingeburgerd begrip is.

De nationale bevelslijn verliep via de SNR naar de Directie Operaties (DOPS) van de Defensiestaf (DS). Voor de logistieke instandhouding was het Commando Landstrijdkrachten (CLAS) als Operationeel Commando (OPCO) verantwoordelijk. Het vrijwel dagelijkse contact verliep vlot en effectief.

Uit de EU-evaluatie is naar voren gekomen dat de activering van het door de Duitse generaal Viereck geleide OHQ en het door de Franse generaal Damay geleide FHQ laat op gang kwam en traag verliep. Dit heeft een negatief effect gehad op de integrale planning van de operatie. Verder was ten tijde van de activering de bezetting van elk van de hoofdkwartieren grotendeels afkomstig uit één land. De cultuurverschillen en verschillende werkwijzen waren zodanig groot, dat het enige

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

tijd in beslag nam voordat van een goede samenwerking tussen de beide hoofdkwartieren sprake was. De dominantie van de grote landen in de hoofdkwartieren werd naderhand geneutraliseerd door het toenemend multinationale karakter van de bezetting. Naarmate meer functies werden gevuld door andere landen werd ook een meer EU-gerichte houding aangenomen.

De EU bevelsstructuur wordt pas geactiveerd wanneer de EU besluit tot uitvoering van een militaire operatie. Nederland stelt in principe vier stafofficieren ter beschikking wanneer het OHQ wordt geactiveerd. De Nederlandse deelname aan het FHQ wordt bepaald aan de hand van de omvang van de Nederlandse bijdrage aan een operatie. Tijdens EUFOR RD Congo bleek vooral het leveren van de *Assistant Chief Of Staff (ACOS)* bij het OHQ van belang, omdat deze toegang gaf tot politiek-strategisch relevante informatie. Door onduidelijkheden rondom de formatie van het FHQ kon Nederland slechts twee stafofficieren plaatsen bij dit hoofdkwartier hoewel beoogd was vier posities te bekleden.

2.5.7 Aanbeveling

- Om voldoende invloed te kunnen hebben op het militair-operationele stafproces is juiste positionering van functies in de EU-bevelsstructuur essentieel. Nederland dient zijn positie(s) – zeker op ACOS niveau – in de EU-hoofdkwartieren goed te (blijven) bewaken.

2.6. Risico's

De Congolese autoriteiten waren, en zijn, buiten de hoofdstad en enkele grote steden in het binnenland niet in staat om hun grondgebied te controleren, de veiligheid van burgers te garanderen, het monopolie op geweld te voeren of de interne rechtsorde te handhaven. Ten tijde van de planning van de deelname aan EUFOR RD Congo was onderkend dat de verkiezingen aanleiding konden zijn voor onvrede bij groeperingen die politieke invloed hadden verloren. Het uitbreken van grootschalig geweld was evenwel niet als risico aangemerkt. Dit is ook als zodanig bewaarheid geworden. Wel is sprake geweest van incidentele en lokale uitbarstingen van geweld.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Ten tijde van de ontplooiing van EUFOR RD Congo waren zware wapens van het Congolese leger, zoals tanks, pantservoertuigen en geschut aanwezig in Kinshasa. Tijdens de inzetperiode is onverwacht nog meer van dit materieel per schip het land binnen gekomen. Dit zware materieel was in handen van het Congolese federale leger (FARDC) dat hierbij voortdurend in de gaten werd gehouden door EUFOR en MONUC.

De in de artikel 100 brief genoemde risico's beperkten zich tot klimaat en terrein en de aanwezigheid van mijnen en onontploffte munitie. Vooral het infanteriepeloton is met deze risico's geconfronteerd. Gedisciplineerd optreden, training en uitrusting bleken adequaat voor de zware klimatologische en terreinomstandigheden. Er hebben zich geen incidenten met mijnen en onontploffte munitie voorgedaan.

2.7. Geschiktheid

Het belang van goede kennis van vreemde talen is ook tijdens deze operatie weer naar voren gekomen. In het OHQ te Potsdam was de voertaal Engels. De voertaal in het FHQ was Frans. Goede kennis van Frans was tevens van groot belang voor het contact met de lokale bevolking. Binnen de Duitse eenheden werd voornamelijk Duits gesproken. In het kader van deze operatie was kennis van Duits – vanwege de integratie in Duitse eenheden – vooraf als prioriteit gesteld evenals Frans vanwege het Frans-Afrikaanse cultuurgebied. Binnen het Nederlandse contingent bleek de kennis van Duits en Frans beperkt. De keuze voor Engels als werktal functioneerde op hoofdkwartierniveau, echter niet op eenheidsniveau.

2.7.1 Aanbeveling

- Defensie dient aandacht te blijven besteden aan de beheersing van vreemde talen. Vooral voor operaties in Afrika is Frans vaak onontbeerlijk. Aan dit onderwerp wordt in de studie 'Vreemde Talen' (Beleidsrichtlijn 8.03) uitvoerig aandacht besteed.

2.8. Duur van deelneming

De duur van de deelneming was gebonden aan het VN-mandaat van EUFOR RD Congo en liep tot 30 november 2006. Tijdens de aansluitende periode waarin de troepen werden teruggetrokken (eerste helft december 2006) had EUFOR RD Congo binnen een aantal randvoorwaarden in actie kunnen komen, indien daartoe een verzoek was ontvangen van MONUC. Echter, voor zowel de periode voor als na 30 november 2006 gold dat de Congolese veiligheidsdiensten en MONUC primair verantwoordelijk waren voor de veiligheid in de DRC. Deze zijn in staat gebleken na de tweede verkiezingsronde (29 oktober 2006) de orde te handhaven. Er is dan ook geen verzoek om ondersteuning van MONUC (meer) ontvangen (zie Kamervragen nr. 560 d.d. 23 januari 2007).

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

2.9. Financiën

De totale raming voor deze missie bedroeg circa € 1,36 miljoen, waarvan € 1,14 miljoen personeelskosten. De realisatie van deze missie is op dit moment € 1,2 miljoen. Er worden geen substantiële uitgaven meer verwacht.

3. Operationele aspecten

3.1 Planning en voorbereiding

EU en nationale planning. Op 27 december 2005 verzocht de VN de EU om bijstand voor de MONUC troepen ter ondersteuning van de verkiezingen in de DRC in juni van 2006. De eerste maanden van 2006 werden in beslag genomen door intern EU overleg en onderhandelingen met de lidstaten en de VN. De EU besloot formeel op 23 maart 2006 de militaire planning voor deze operatie in gang te zetten. De Tweede Kamer werd op 20 april 2006 geïnformeerd over de start van het onderzoek naar de mogelijkheid en de wenselijkheid van een Nederlandse deelname aan EUFOR RD Congo (Kamerbrief 29521, Nr. 24). Het besluit voor de Nederlandse deelname werd op 9 juni 2006 bekend gemaakt (kamerbrief 29521, Nr. 27).

Door onduidelijkheid van de zijde van de VN en door de trage EU besluitvorming is de activering van de EU hoofdkwartieren en daarmee het militair-strategische en operationele planningsproces (te) laat op gang gekomen. Als gevolg van deze vertragingen diende haast te worden gemaakt met de uitvoering van de EU *Crisis Management Procedure* (CMP). Het *EU Military Committee* (MC) is als gevolg daarvan niet volledig betrokken geweest bij het ontwikkelen van het *Crisis Management Concept* (CMC). Zoals ook in de EU-evaluatie wordt geconstateerd, ontstond daardoor een spanningsveld tussen de politieke doelstelling van de missie en de omzetting daarvan in een concrete en uitvoerbare militaire opdracht en taken (*conops*). Hierdoor bestond geruime tijd een onduidelijk beeld over de operatie. Dit had ondermeer gevolgen voor de aanvankelijke bereidheid van de lidstaten om bij te dragen aan deze missie. Dit gebrek aan samenhang is door Nederland onderkend en aan de orde gesteld, echter zonder succes. Wat betreft de planningscapaciteit van de EU is SG/HV Solana nu gevraagd om onderzoek te doen naar de strategische militaire planningscapaciteit van de EU. Daarbij moet hij kijken naar de kwaliteit én de kwantiteit (is uitbreiding nodig of niet). Hij moet zijn uitkomsten presenteren aan de RAZEB met ministers van Defensie in november van 2007.

Een punt van aandacht bij de planning en voorbereiding van toekomstige EU-operaties betreft de besluitvormingsstructuur bij de EU. Uit de ervaringen van diverse functionarissen die betrokken waren bij de voorbereiding van EUFOR RD Congo is gebleken dat de besluitvorming minder gestructureerd en minder transparant verloopt dan bijvoorbeeld bij NAVO. Dit heeft een aantal oorzaken, bijvoorbeeld een omvangrijke structuur van civiele directoraten (die bij NAVO ontbreekt) en het ontbreken van een slagvaardige militaire structuur binnen de EU. Ook speelt als factor mee de betrekkelijke onervarenheid van de EU op het gebied van militaire operaties. Verder bleek de opstelling van sommige lidstaten toch sterk gericht op het nationale belang in plaats van het bereiken van consensus. Vroegtijdige en actieve participatie in de diverse EU fora is geboden om betrokkenheid bij alle facetten van de besluitvorming te garanderen.

Het onduidelijke beeld over de missie en de trage besluitvorming had ook zijn weerslag op de nationale besluitvorming en militaire planning. Hoewel de Kamer al in kennis was gesteld van het onderzoek naar een eventuele Nederlandse bijdrage, bleef voornamelijk onduidelijkheid bestaan over de randvoorwaarden voor de inzet van de uit te zenden eenheid. Als gevolg daarvan konden op dat moment alleen algemene voorbereidingen getroffen worden. Gerichte voorbereidingen vonden plaats vanaf eind mei/begin juni ten tijde van de formele beslissing tot Nederlandse deelname. De

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

effectieve voorbereidingstijd bleef zodoende beperkt tot circa anderhalve maand (en sommige individuele gevallen zelfs nog minder).

Infanteriepeloton. Het infanteriepeloton dat werd aangewezen als Nederlandse bijdrage aan EUFOR RD Congo, was eerder voorbestemd voor inzet in Afghanistan in haar organieke functie als mortierpeloton. Het omschakelen naar een volledig andere opdracht en geografische omgeving heeft veel gevergd van het aanpassingsvermogen van betreffend personeel. Uitrusting, organisatie en training van de eenheid waren na afloop van de (korte) voorbereidingsperiode op voldoende niveau om adequaat binnen de opdracht en structuur van EUFOR RD Congo te kunnen functioneren.

3.1.1 Aanbeveling

- Nederland dient, ten aanzien van missies waarvoor het belangstelling heeft, de kwaliteit van de integrale planning al in een vroeg stadium nauwlettend in het oog te houden. Defensie moet hierbij vooral aandacht besteden aan de gevolgen voor het militair-strategische en operationele planningsproces.

3.2 Uitvoering

3.2.1 Opdracht

De opdracht voor EUFOR RD Congo – afschrikking door zichtbare en geloofwaardige ontplooiing – is gedurende de missie niet gewijzigd.

3.2.2 Taakuitvoering

Het infanteriepeloton is regelmatig vanuit Gabon ingerouleerd voor inzet in Kinshasa en binnen de kaders van het *conops* ingezet. Het infanteriepeloton heeft naar de beoordeling van ondermeer de *Force Commander*, zijn taak goed uitgevoerd. Ook bij het OHQ is de Duits-Nederlandse eenheid en het infanteriepeloton in het bijzonder bij herhaling in positieve zin in de aandacht geweest.

Op grond van de vastgestelde risico's en de taakstelling van EUFOR RD Congo is tijdens de planning van de operatie aandacht besteed aan de wijze waarop het infanteriepeloton in menigtes zou moeten optreden. Daarbij bleek de betreffende CDS Aanwijzing niet volledig aan te sluiten op de voorwaarden waaronder het infanteriepeloton in de DRC zou worden ingezet. In nauw overleg met de CLAS en het Kenniscentrum *Crowd & Riot Control* (CRC) van de Koninklijke Marechaussee (KMar) is een nadere analyse uitgevoerd. Op basis hiervan is heeft de KMar een maatwerk-opleiding CRC verzorgd, gericht op deëscalatie en extractie (van de eigen eenheid). Vanwege de korte voorbereidingstijd kon de opleiding pas na vertrek en in Gabon worden verzorgd. De ervaringen die met deze voorbereidingen, opleiding en taakuitvoering zijn opgedaan, zijn ingebracht in studies naar *crowd control* en *public order management*.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Ten aanzien van het infanteriepeloton was overeengekomen dat het tijdens de voorbereidingen zou integreren bij een vergelijkbare Duitse eenheid. Vanwege acute interne problemen bij deze Duitse eenheid werd een andere Duitse eenheid ingezet, waardoor een deel van de voorbereidingen teniet werd gedaan. Dit had ook tot gevolg dat een voorziene integratieoefening niet meer kon worden gehouden. Als zeer nadelig is ervaren dat de integratie van het infanteriepeloton in de Duitse eenheid daardoor pas daadwerkelijk vorm kon krijgen nadat de operatie was gestart. Gaande de operatie werd duidelijk dat de Duitse planning en bevelvoering op Taakgroep niveau afwijkt van de Nederlandse praktijk. Het gaat hier om het niveau *Techniques, Tactics and Procedures* (TTP's) die zich – zeker te velde – niet makkelijk lenen voor ad-hoc aanpassingen. Ook bleek de kwaliteit van de Duitse operationele informatievoorziening (onder andere op het gebied van inlichtingen) van minder hoog niveau. Verder waren er, zoals eerder aangegeven, taalproblemen. Aan integratie op het niveau peloton kon zodoende geen echte invulling worden gegeven. Om operationele risico's te vermijden, is van daadwerkelijk gecombineerd optreden dan ook afgezien.

Dit lag geheel anders ten aanzien van het chirurgische team: in het veldhospitaal is wel sprake geweest van gecombineerd optreden met de Duitsers.

3.2.3 Aanbeveling

- De ervaringen met CRC in het kader van EUFOR RD Congo dienen te worden verwerkt in de vigerende voorschriften.
- Integratie van een gevechtseenheid op pelotonsniveau in een buitenlandse eenheid is alleen uitvoerbaar indien voldoende voorbereidingstijd beschikbaar is.

3.2.4 Communicatie en informatiesystemen

Bij de hoofdkwartieren werd gebruik gemaakt van voornamelijk door Duitsland en Frankrijk beschikbaar gestelde Communicatie en Informatiesystemen (CIS). Deze waren in zijn algemeenheid adequaat. Het infanteriepeloton maakte gebruik van nationale CIS middelen. De Duitse eenheid bleek USB-sticks te gebruiken die vanwege de vigerende veiligheidsbepalingen van de Beveiligingsautoriteit (BA) niet in combinatie met Nederlandse laptops te gebruiken zijn.

3.2.5 Force Protection

Als voertuig was een licht en open terreinvoertuig bij het infanteriepeloton ingedeeld, geen pantservoertuigen. Hiervoor waren een aantal redenen. Op de eerste plaats liet de omgeving waarin de operatie plaatsvond – Kinshasa (met een slecht wegennet), jungleachtig gebied – het gebruik van relatief grote en zware gepantserde voertuigen niet of nauwelijks toe. Verder vereiste de operatie een open uitstraling naar de Congolese bevolking. In dit concept past het gebruik van pantservoertuigen niet en wordt die zelfs als escalerend aangemerkt tegenover een onrustige menigte. Dat bij aanvang van de missie Nederland geen gepantserde voertuigen beschikbaar had, leek vanuit deze optiek dan ook geen bezwaar te vormen. Tijdens onlusten in de periode 20-23 augustus 2006 zijn naast eenheden van MONUC ook EUFOR eenheden ingezet. De ingezette Franse, Duitse, Spaanse en Poolse eenheden waren uitgerust met zowel open voertuigen als (licht) gepantserde voertuigen. In verband met het risico voor eigen veiligheid is het Nederlandse

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

infanteriepeloton na overleg tussen het FHQ en de commandant van de Duitse Taakgroep teruggenomen. De onlusten in augustus 2006 tonen aan dat de situatie in het operatiegebied zich plotseling kan wijzigen. Door het gemis aan gepantserde middelen werd inzet van het infanteriepeloton onder de gewijzigde omstandigheden niet verantwoord geacht. Door het niet voorhanden zijn van *Force Protection*, in dit geval gepantserde voertuigen, had het infanteriepeloton ook geen andere keuze(s). Flexibel reageren werd zodoende beperkt alsmede ontstonden te grote risico's voor de eigen veiligheid. Achteraf gezien waren er vanuit oogpunt van escalatiedominantie dus wel redenen aanwezig om het infanterie peloton van begin af aan te voorzien van meer *Force Protection*. Overigens is naar aanleiding van de onlusten wel overwogen om alsnog gepantserde voertuigen vanuit Nederland naar de DRC over te brengen, maar dit bleek niet meer te realiseren voor beëindiging van de missie.

3.2.6 Aanbeveling

- Bij de planning van een missie dient de mogelijkheid tot opschaling van *Force Protection* middelen voor het geval die later in de missie nodig blijken te zijn, als uitgangspunt te gelden.

3.2.7 Medische verzorging

Conform de vigerende EU afspraken zijn landen zelf verantwoordelijk voor de gezondheidszorg voor hun militairen. Vanwege schaarste in geneeskundige capaciteit en om reden van doelmatigheid heeft het EU hoofdkwartier te Postdam aangestuurd op een multinationale geneeskundige ondersteuning.

De DRC is een uitgestrekt land en er zijn slechts zeer beperkt infrastructurele voorzieningen. De benodigde ondersteuning voor de operatie vroeg om specifieke ondersteuning zodat de ondersteuningsplannen noodzakelijk afwaken van de toen gangbare doctrines. Er was behoefte aan een zeer flexibel en mobiel inzetbaar chirurgische capaciteit. Caveats van andere landen ten

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

aanzien van de inzet van luchttransport en personeel maakten het nagenoeg onmogelijk mobiele chirurgische teams en intratheater *aeromedevac* beschikbaar te krijgen. Na dreiging de operatie af te gelasten, is uiteindelijk een chirurgisch team en het benodigde luchttransport beschikbaar gekomen. Hierdoor is wel het ambitieniveau van EUFOR RD Congo om eenheden op drie locaties tegelijk in te zetten bijgesteld naar twee.

Het Nederlandse contingent heeft voor 1e- en 2e-lijns gezondheidszorg tot volle tevredenheid gebruik kunnen maken van de robuuste Duitse medische voorzieningen in de DRC en Gabon. Nederland heeft hieraan bijgedragen met drie opeenvolgende medisch/chirurgisch detachementen, die volledig geïntegreerd waren in een Duits/Nederlands veldhospitaal gestationeerd in Libreville (Gabon). De teams bestonden uit een chirurg, anesthesist, een assistent-anesthesist, twee verpleegkundigen en een onderofficier (ondersteuning en liaison). Gebleken is dat de Nederlandse teams ondanks de onbekendheid met de specifieke Duitse organisatie, werkwijze en materieel, zonder beperkingen en met veel waardering in het Duitse hospitaal hun werk hebben kunnen doen. Het infanteriepeloton beschikte over een eigen geneeskundige afvoergroep.

Het chirurgisch team heeft in Gabon intensief samengewerkt en ervaringen uitgewisseld met het lokale militaire ziekenhuis. Deze samenwerking was een goede invulling van de tijd en zorgde wederzijds voor goede contacten. De medische zorg is soepel en zonder grote problemen verlopen. Verder is – zeker gelet op de klimatologische en hygiënische omstandigheden – door goede discipline en preventie het aantal ziektegevallen beperkt gebleven. Eén militair is om medische redenen gerepatrieerd voor verdere behandeling in het Centraal Militair Hospitaal (CMH); één militair bleek vijf maanden na terugkeer een parasitaire aandoening te hebben opgelopen.

3.2.8 Personeel

Tijdens hun verblijf in Libreville hadden de *on-call* eenheden ter plaatse geen operationele doelstelling. Bovendien ontbraken in Libreville adequate mogelijkheden om een oefenprogramma uit te voeren. De eenheden hebben daarom veelal kazernediensten moeten draaien met verveling en teleurstelling als gevolg. In samenwerking met de Franse strijdkrachten zijn voor een deel van het infanteriepeloton jungletrainingen georganiseerd. Deze trainingen zijn belangrijk gebleken voor de motivatie van het personeel.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Vermeld dient te worden dat het Nederlandse contingent op het gebied van personeelszorg veel steun heeft ervaren van de Nederlandse ambassade in Kinshasa en het consulaat in Libreville.

Vanwege problemen met de realisatie van *Real Life Support* (zie paragraaf 3.2.9) heeft het infanteriepeloton pas na medio oktober 2006 gebruik kunnen maken van internet; telefoon en TV waren toen nog niet gerealiseerd.

3.2.9 Materieel en logistiek

Voor het infanteriepeloton en de chirurgische eenheid was overeengekomen dat Duitsland de materieel-logistieke verzorging op zich zou nemen. Om reden hiervan was geen Nederlands logistiek element mee uitgezonden. Een MOU inzake de logistieke ondersteuning door Duitsland is wel opgesteld maar vanwege het uitvoerige Duitse juridische besluitvormingsproces niet getekend. Hierdoor waren een aantal verantwoordelijkheden en bevoegdheden niet formeel bekrachtigd wat slechts in een enkel geval leidde tot onduidelijkheden. Verder verschilde het organieke materieel waarmee het infanteriepeloton was uitgerust aanzienlijk van het materieel van de Duitse eenheid. Het ging hierbij om tal van zaken die niet zomaar uitgewisseld met of betrokken konden worden van de Duitse eenheid. Te denken hierbij is aan persoonlijke wapens, voertuigen maar bijvoorbeeld ook persoonlijke uitrusting. De beperkingen waren het meest pregnant ten aanzien van munitie. De Nederlandse eenheid had een eigen voorraad munitie maar geen capaciteit voor beheer en vervoer. De voorraad is onder Duits beheer in Gabon gebleven en aan het einde van de missie weer teruggeven. Dit heeft juist vanwege de gevoelige materie geleid tot veel uitvoeringsproblemen. Het was niet mogelijk het Nederlandse materieel zonder meer of op korte termijn in de Duitse logistieke beheer-keten op te nemen. Als gevolg daarvan diende bijvoorbeeld een eigen logistieke lijn voor reservedelen voor de voertuigen van het infanteriepeloton in stand worden gehouden. De hieruit voortvloeiende noodzaak tot afstemming bracht voor de staven in Nederland een aanzienlijke inspanning voor logistieke coördinatie met zich mee. Al met al was de logistieke inspanning niet minder dan wanneer een grotere zelfstandig inzetbare eenheid was uitgezonden. Vermeld dient te worden dat binnen de mogelijkheden, Duitse materieel-logistieke ondersteuning op alle niveaus steeds bereidwillig en belangeloos beschikbaar werd gesteld. De logistieke ondersteuning van het chirurgisch team kende geen noemenswaardige beperkingen.

Het materieel benodigd bij CRC-inzet was tijdens de voorbereidingstijd niet gereed en is pas later, tijdens de opleiding in Gabon uitgereikt.

De *Real Life Support* (legering, sanitair, voedsel en drinkwatervoorziening, *welfare* voorzieningen) in Kinshasa en Libreville was door de EU aan een civiele firma uitbesteed. Overige logistiek werd gerealiseerd op nationale of bi-nationale basis. Uit de rapportages komt naar voren dat de realisatie en kwaliteit van *Real Life Support* problematisch is geweest. Uiteenlopende nationale regelgeving op het gebied van ARBO en gezondheidszorg maakten de problematiek nog complexer. Afhankelijk van nationaliteit en locatie was zodoende sprake van een uiteenlopend voorzieningenniveau. Het door de EU gecontracteerde voorzieningenniveau is tijdens de missie niet op alle punten gehaald. Dit is ook in de EU evaluatie onderkend.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

3.2.10 Aanbeveling

- Logistieke integratie van een (gevechts)eenheid op pelotonsniveau in een buitenlandse eenheid is alleen aan te bevelen indien ook voldoende eigen logistieke ondersteuning wordt mee uitgezonden.
- De totstandkoming van goede *Real Life Support* regelingen dient een aandachtspunt te zijn bij een toekomstige EU-operatie.

3.2.11 Voorlichting

De media aandacht in Nederland is, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Duitsland, minimaal geweest. In zijn algemeenheid geldt dat de media aandacht in Nederland voor de kleinschalige missies gering is vanwege de bijzondere aandacht voor Afghanistan.

3.2.12 Aanbeveling

- Aandacht door de media voor kleinschalige missies dient bevorderd te worden.

3.2.13 Bezoeken

In het inzetgebied zijn delegaties van het ministerie van Defensie en Buitenlandse Zaken ontvangen. In Potsdam is éénmaal een delegatie van DOPS ontvangen.

3.2.14 Redeployment

De terugverplaatsing van personeel en materieel is vroegtijdig voorbereid met Duitsland. De voorbereiding en uitvoering werd ondersteund door een redeployment ondersteuningsteam van de Defensie Verkeer en Vervoer Organisatie (DVVO) en 11 LuchtMobiëleBrigade (LMB) en is zonder grote problemen verlopen. Het infanteriepeloton keerde op 5 december 2006 terug, het chirurgisch team twee weken later.

4. Afsluiting

Ter ondersteuning van de verkiezingen in de DRC heeft Nederland in 2006 een militaire bijdrage geleverd aan EUFOR RD Congo. In dat kader zijn een infanteriepeloton en een chirurgische eenheid ingezet in de DRC en Gabon en waren zes stafofficieren werkzaam bij de EU hoofdkwartieren in Potsdam en Kinshasa.

Geconcludeerd kan worden dat Nederland met deze bijdrage een passend aandeel heeft gehad in de succesvolle uitvoering van deze Europese militaire operatie in Afrika. De bijdrage maakt onderdeel uit van het Nederlandse streven om, door een coherente inzet van het brede palet aan middelen en instrumenten die de EU en haar lidstaten tot hun beschikking hebben, wezenlijke bijdragen te leveren aan het voltooiën van het transitieproces in de DRC. Nederland heeft dankzij deze bijdrage waardevolle ervaringen opgedaan met betrekking tot het uitvoeren van vredesoperaties in Centraal Afrika en het uitvoeren van dergelijke operaties in Europees verband. Van de zijde van de bondgenoten en in het bijzonder Duitsland, is grote waardering getoond voor de motivatie en vakbekwaamheid van de Nederlandse militairen, die onder vaak zware omstandigheden hun werk moesten doen. Aan Duitsland is dank verschuldigd voor de inspanningen die zijn gedaan om het infanteriepeloton en de chirurgische eenheid te integreren in Duitse eenheden.

Ondanks het succes van deze operatie is er een aantal lessen te leren uit deze operatie. In deze evaluatie is geconstateerd dat de strategische planning van de EU dient te verbeteren. Dit zal naar verwachting een positief effect hebben op militair-operationele uitvoerbaarheid van een EU operatie. Verder zal een betere planning op EU-niveau doorwerken in betere mogelijkheden voor planning en voorbereiding op nationaal niveau, wat nu mede door de late besluitvorming bemoeilijkt werd. Deze conclusies blijken ook uit de EU-evaluatie van de missie. Op militair-operationeel gebied is wederom het belang van voldoende voorbereidingstijd voor een missie gebleken. Verder zijn lessen te leren ten aanzien van inzet in de lagere niveaus van het geweldsspectrum en *Force Protection* in samenhang met *Crowd & Riot Control*. Integratie van een gevechtseenheid op pelotonsniveau in een buitenlandse eenheid dient om operationele én logistieke redenen kritisch te worden gezien.

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Afkortingen

ACOS	Assistant Chief Of Staff
BA	Beveiligingsautoriteit
CDS	Commandant der Strijdkrachten
CIS	Communicatie en Informatiesystemen
CLAS	Commando Landstrijdkrachten
CMC	Crisis Management Concept
CMH	Centraal Militair Hospitaal
CMP	Crisis Management Procedure
CRC	Crowd & Riot Control
DDR	Disarmament, Demobilisation and Reintegration
DOPS	Directie Operaties
DRC	Democratische Republiek Congo
DS	Defensie Staf
DVVO	Defensie Verkeer en Vervoer Organisatie
EU	Europese Unie
FG	Force Generation
FHQ	Force Headquarters
FP	Force Protection
KMar	Koninklijke Marechaussee
LMB	Lucht Mobiele Brigade
MC	Militair Comité
MONUC	Mission de l'ONU en la République Démocratique du Congo
NAVO	Noord-Atlantische Verdragsorganisatie
NGO	Non Governmental Organisation
OHQ	Operational Headquarters
OPCO	Operationeel Commando
PSC	Political and Security Committee
RAZEB	Raad voor Algemene Zaken en Externe Betrekkingen
RCH	Red Card Holder
ROE	Rules of Engagement
SF	Special Forces
SNR	Senior National Representative
SOFA	Status Of Forces Agreement
SSR	Security Sector Reform
TTP's	Techniques, Tacticts & Procedures
VN	Verenigde Naties

Titel Eindevaluatie EUFOR RD Congo

Aanbevelingen

<p>Militair vermogen</p> <p>Het beschikbaar stellen van luchttransport is een nationale aangelegenheid en blijft, vanwege de nijpende tekorten, om aandacht vragen.</p>
<p>Taakstelling</p> <p>De diverse nationale <i>caveats</i> werkten belemmerend op de planning en uitvoering van de missie. Bij Nederlandse deelname aan internationale operaties moet het streven gericht blijven op het beperken van nationale <i>caveats</i>.</p>
<p>Bevelsstructuur</p> <p>Om voldoende invloed te kunnen hebben op het militair-operationele stafproces is juiste positionering van functies in de EU-bevelsstructuur essentieel. Nederland dient haar positie(s) – zeker op ACOS niveau – in de EU-hoofdkwartieren goed te (blijven) bewaken.</p>
<p>Geschiktheid</p> <p>Binnen defensie dient aandacht te blijven bestaan voor de beheersing van vreemde talen. Vooral voor operaties in Afrika is Frans vaak onontbeerlijk.</p>
<p>Planning en voorbereiding</p> <p>Nederland dient, ten aanzien van missies waarvoor het belangstelling heeft, de kwaliteit van de integrale planning al in een vroeg stadium nauwlettend in het oog te houden. Defensie moet hierbij vooral aandacht besteden aan de gevolgen voor het militair-strategische en operationele planningsproces.</p>
<p>Taakuitvoering</p> <p>De ervaringen met CRC in het kader van EUFOR RD Congo dienen te worden verwerkt in de vigerende voorschriften.</p> <p>Integratie van een gevechtseenheid op pelotonsniveau in een buitenlandse eenheid is alleen uitvoerbaar indien voldoende voorbereidingstijd beschikbaar is.</p>

Force Protection

Bij de planning van een missie dient de mogelijkheid tot opschaling van *Force Protection* middelen voor het geval die later in de missie nodig blijken te zijn, als uitgangspunt te gelden.

Materieel en logistiek

Logistieke integratie van een (gevechts)eenheid op pelotonsniveau in een buitenlandse eenheid is alleen aan te bevelen indien ook voldoende eigen logistieke ondersteuning wordt mee uitgezonden.

De totstandkoming van goede *Real Life Support* regelingen dient een bijzonder aandachtspunt te zijn bij een toekomstige EU-operatie.

Voorlichting

Aandacht door de media voor kleinschalige missies dient bevorderd te worden.